

60 godina
Dvorane kulturnog centra Beograda

Bolje je u bioskopu!

Loža

Neko zna, neko ne zna, ali DKC ima svoju malu ložu i zapravo je to jedinih par mesta na balkonu (zavisi od veličine stolica koliko mesta tu može biti, ali svakako ne više od četiri, pet). Nije baš idealan pogled, ali je dragocen kada u sali nema mesta. Do lože se stiže ili kroz protivpožarni ulaz u Knez Mihailovoj ili kroz kino-kabinu. Ne sećam se kada je bio prvi put da sam neki film gledala iz lože, ali je to verovatno moglo biti tek nakon 2004. kada sam i počela da radim u Kulturnom centru Beograda, jer u ložu može da uđe samo onaj ko za nju zna ili poznaje nekoga ko tamo radi. Međutim, sećam se da nas je za jedan film bilo sedmero. Naravno, nemoguće je bilo da toliko ljudi prati film kako treba, ali niko nije hteo da odustane, a nije da smo bili klinci. Dijalog i replike smo mogli i da slušamo jer je film delimično bio i na francuskom, a svih sedmero na balkonu su završili „Ribnikar“, pa su radnju mogli da prate i bez čitanja titla. Iskreno, nije da smo obožavali francuske filmove, ali nas je zanimalo da na Festu vidimo prvi film koji je režirala Džejn Birkin. Ne sećam se da je ova ekipa ponovo negde ovako zgusnuto gledala neki film zajedno, a ne znam ni da li bi to bilo moguće na ovaj način na bilo kom drugom mestu osim u jedinoj loži Dvorane Kulturnog centra Beograda.

Zorana Đaković Minniti

pomoćnica direktora za program Kulturnog centra Beograda